

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četristopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. O pravištvu, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Emigranti slovenskega narodnega učiteljstva.

(Iz učiteljskih krogov.)

P. — Kamor koli ideš, skoro povsodi po mestih in večjih trgih nahajaš mej inteligenco Čeha. Isto tako smo raztreseni tudi mi kranjski Slovenci kot učitelji ali kot činovniki, dočim ti Italijan izvan svoje domovine le kot pajaco po vrvi plesoč ali kot zidar pride pred oko. Tudi kot svečenika nahajaš kranjsko slovenskega „Janeza“ po vsih kontinentih.

Motivi temu izseljevanju so trije: a) Nekateri obrnó hrbet svojej po temi tavajočej domovini s tega, ker svojega naroda še nikedar ljubiti niso znali. b) Nekateri tira v neslovanski svet verski fanatizem, češ, da bodo imeli večje zasluge v nebesih za to, ako podučevajo v krščanski ljubezni črnokožen narod, nego-li ako bi kazali pot prezapuščene mu slovanskemu bratu svojemu. c) Drugi pa so narodna žrtva, ker so bili v domovini narodno ravnodušni, nesebični ter prepošteni, da bi mogli doma koncesije in kompromise sklepati z večnim dušmaninom ogromnega slovanskega naroda. Da, tem poslednjim tudi z ono stranko nij bilo mogoče skozi in skozi pošteno v slovanskem duhu sodelovati z narodom, katera z jedno nogo stoji na levem bregu Soče, z drugo pa ob Tiberu.

Ako kakovšen naš rojak pere črno zamorsko kožo, mesti, da bi doma to delal, to še nij največe hudo. Večja krivica pa se godi Slovincem, ako odhajajo učitelji odgojevat oni element, kateri uže od sto in sto let preži, da bi z dinamično silo razpršil v zrak slovansko kri. To se pravi neprijatelju meč v roko dajati!

Znano je po širocem svetu, da nikjer nij

tako zlo (zelo. Pis.) klerikalnih duš, kakor baš po Tirolskem in Kranjskem. Vsled novega šolskega zakona torej ves kranjski Izrael kar škriplje s zobmi od 1868 in 1869 leta sem, ter narodni učitelj je toliko sovraštva imel na glavi radi kranjskih monopolcev, da je „radji prije nego docnije“ odišel s Kranjskega. Tem emigrantom sem odobral njihovo izseljevanje ako so se zopet mej Slovani namestili, nikedar pa onim, ki so šli bistrit um tujem elementu. Uže mnogo svojih sodrugov sem pital, zakaj da je ta ali oni šel mej Nemce, a vsak mi je jezno odgovoril, da so temu krivi kranjske prosvete bivši monopolci.

Nekateri pa so se uže prepričali, da bi bilo bolje, ako bi bili mej Slovani ostali. Evo. V zadnjem broju „Edinosti“ piše moj sodrug X. Y. iz Oldenburga rekoč, da je v nemškem „rajhu“ pod Bismarkovo komando baš naopak, nego si je kot učitelj domišljeval svoj bodoči položaj gori na sneženem severu. On se je v „rajhu“ izpokoril, mali „konfiteor“ javno, ter odločno svetuje svojim sodrugovom, naj ostajajo vsakako mej Slovani. Vrlo!

Še nevarnika od one stranke slovanskemu narodnemu učiteljstvu pa je nemškutarska birokracija. Ako si želi lovoriko na glavo od bismarkovcev kakov mogočnejš mej c. k. činovnici, hajd, dajmo „krotiti“ narodne učitelje! Tako sem izvedel izza akustičnih kulis, ki so v kavarni v Ormužu blizu — Ljutomera. Ta krotitelj začel je najprej pridobivati si podučitelja P. z obljubami: da mu da instrukcijo (svojo deco), dalje, da mu nakloni v kratkem službo sé 700 forinti. Ker se ptiček na vse te limanice nij hotel vستي, skušal je „krotitelj“ uničiti ga s tem, da bi „der unbiegsame“ službe ne dobil. A „nepo-

kornež“ je imel dober nos ter si je „krotitelj“ — prste opekel. Ha! ha! ha!

Kdor se je uže torej do grla nasitil sitnostij onih individuvov, kateri ali čisto nič nijso prijatelji Slovanom, ali pa še družih, kateri v 1. vrsti nijso Slovani, — naj ne otide kot narodni učitelj mej tujce, nego mej ostale brate svoje, mej — Slovane, česar ti nijden pošten sin majke Slave ne može zameriti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. marca.

Hrvatje so torej zares dobili Bedekovića, bivšega Rauchovega prijatelja za svojega ministra v Pešti. „Narodna“ vlada z magjaronskim načelnikom! Uže to imenovanje samo, to prezirno magjarsko ravnanje s Hrvati, moralo bi te podučiti, da je več kot potrebna na Hrvatskem stranka, ki bi zastopala brez koristolovja in špekulacij na „štipendije“ peštanskih dijet le za istino narodno hrvatsko in slovansko korist.

Vnašje države.

Turški oficijalni glasovi poročajo neverjetno vest, da je črnogorski knez poklical črnogorske prostovoljce iz Hercegovine domov, in da bode kmalu vse pomirjeno. — To se ve če bode poleg Turčije še naša Avstrija proti kristijanom in za Muhamedance delala.

Rumunski minister je zahteval v zbornici 29. febr. 30 milijonov posojila za pokritje deficita in 150 milijonov za železnice. Verjetno je, da bode zbornica te terjatve odobrila.

Na **Francoskem** bode 5. marca v drugič volitev v onih 108 poslanskih okrajih, v katerih je treba ožje volitve. Posebno bonapartisti si vse prizadevajo, da bi v teh okrajih, kjer imajo večidel oni zdatne manjšine, prodrli. Gotovo da tudi v več krajih bodo. Potem sta na Francoskem dve glavni stranki, ki se bodo borili še precej dolgo:

Listek.

Nekaj o vešalih.

(Spisal S—c.)

Pred par dnevi so v Ljubljani jednemu človeku pomagali z vsem pompom in ceremonijami obešanja do hitrejšega potovanja v onkrajni, bog si ga vedi, kakovšen svet. To nij bilo ni prvo ni zadnjikrat in lansko leto je bilo posebno v skrbel, da rabeljni ne pridejo iz prakse. Obešalo se je dostikrat tu in tam po vsej državi, ali to dejanje je žalostno, še žalostnejše pa za družbo, v katerej se to godi, katera taka dejanja strpi in ne samo to, morebiti radovedno, veselo gleda žalostno igro pod vešali, na vešalih, na katerih visi človek, ki je otrok tiste familije-družbe, v katerej smo se drugi izgojili, na katera obeša človeška družba lastni svoj greh.

Tam kje v goratih, od omike zapuščenih krajih, ali tam v dolgej pusti, osamelej rav-

nini rodi nezakonska mati dete. Mati je revna in ker nezakonska zaničevana, zaničevana in črez prag metana od vse zakonske družbe; nema poštenja, nema vrednosti, uboga je, verska neumnost jo devlje mej izvrške človeške družbe in dete njeno je ravno tako izgnano iz vse poštene družbe, je ravno tako zaničevano. Glad in pomanjkanje na vse kraje je prva pesen, ki mu jo poje osoda in prvi pozdrav, ki mu ga daje svet hodivšemu v ta svet je: bankert; vsa skrb človeške družbe za tega otroka je milostlivo to, da ga kdo vzame za pastirja, to je pa tudi vse. Kako se hoče izgojiti tam v logu mej živino, to velikodušna družba njemu prepusti; kacega človeka bode iz sebe mladinec napravil, to je ne briga; cel dan mej živino, spava, je tudi tam pri njej.

Če je kaj dognano, dognano je to, da človek pride na svet s prazno dušo. Človeško mlado duševno življenje je nepopisana tabla, in izgoja še le riše vanj misli, dobre ali slabe

misli; dobrega ali hudobnega človeka dela izgoja; dobrega, ako mu je vsadila v mlado dušo poštene principe in od ječe do ječe romajoč, ter na vešalih se nam bo pokazal človek, ako smo ga v mladosti pustili vetrovom osode.

Idimo nazaj k našemu nezakonskemu otroku, katerega smo našli kot pastirja. (Tako namreč nahajamo zapuščeno siroto po večjem povsodi, ker le malo je ustanov, kakor v Trstu za uboge te sirote, malo še skrbij državnih ali družbinskih, da se tak človek vzame v dobre izgojevalne roke, ter ne prepušča lastnej izgoji.) Fantek raste in raste fizično do močnega mladenča ali zmirom kakor sam hoče. No in tak nezakonske matere mladenič tudi ne najde mej družimi fanti dosti prijaznih obrazov, kako tudi drugače, stari so bedaki ter nezakonskega otroka kot pregrešno smatrajo, zakaj bi ravno mlajši bolj pametni bili. Naveden fant ne najde poštene tovaršije, zakonska aristokracija ga gleda črez rame, no

republikanska in bonapartovska. Drugi dve monarhični stranki, legitimisti in orleanisti so popolnem uničeni.

Italijanska vlada je z Rotšildom pogodila se o ločitvi italijanskega dela južne železnice od avstrijske. Italija plača 752 milijonov do leta 1968.

Dopisi.

Iz Žirov 27. febr. [Izv. dop.] Iz več krajev se čuje letos o nenavadno hudej zimi, ki je prouzročila mnogo škode in revščine. — Pri nas in po Idrijskih hribih je letos toliko snega, da se stari ljudje ne spominjajo takega; pa kar drugod nij, so pri nas silni zameti in plazovi. Cele gore snega je, da komaj peš človek pregazi; sè živino pregaziti niti misliti nij. Vendar bi se temu vsaj nekoliko moglo v okom priti, ko bi oni, ki imajo dolžnost, za javna pota skrbeti, kaj storili, kar so dolžni: to je naš slavní cestni odbor. Drugod, kakor sem prepričan, delajo gazi sè snežnim plugom od vasi do vasi, pri nas pa je vse zaprto.

Naj vam naznam, kako se nam davkoplačevalcem tudi o tej zadevi krivica godi. Poslal sem petega tega meseca konje iz Žirov v Idrijo, da bi bil dopeljal blaga domov, ker je peš 2½ ure; pa zamede mi jih in še le 22. tega meseca sem jih moral na Logatec, Ljubljano in Loko domov gnati; to je 23 ur hoda; ravno tako moj sosed. — Mislim, da bi bil slavní cestni naš odbor vendar v tolikem času lahko kaj storil, da bi se bil pot vsaj za silo prodrl. — Naklade nam znajo delati, a za naš blagor skrbeti ne umejo, kdo mi bode povrnil 50 gld., ki so mi jih konji zajedli. — Gospodje Plešnar, Pavle in Gostiša, kje ste?! — Vas se vé da ne boli, a mi drugi čutimo.

Zahvala.

Prisrčno se zahvaljujem vsem, kateri so mi od daljnih krajev k izidu deželne volitve v Mariboru 26. febr. čestitali. Zbudili so se Slovenci na našej meji, in so pokazali, da morejo zložni svoje pravice doseči. Živili Slovenci!

Dr. Fr. Radaj.

Domače stvari.

— († Dr. Pavlič), advokat v Velikovcu na Koroškem, blag narodnjak in podpornik vseh slovenskih zavodov in prizadevanj je, ka-

kor se nam poroča, umrl po kratkej bolezni. V cvetu moške dobe nam Slovincem smrt take odličnjake pobira!

— (Predelska železnica) je bila torej v celoti železniškega odbora na predlog pododseka 28. febr. v celej obliki zavržena.

— (Ljubljanski nemški kazinarji) so posebno sejo imeli, v katerej so ugibali, kaj bi storili, da bi maškerada v čitalnici ne bila sijajna. Nič niso dosegli. V gledališči je bilo pač prilično ljudstva, a honetnih mask jako in jako pičlo. Sicer pa le konstatiramo nemškutarsko zlovoljo.

— („Sokolova“ maškerada) v ljubljanskej čitalnici na pustni vtorek je bila veličanska. Bilo je gotovo nad 150 elegantnih jako različnih in izvernih mask in sicer vsi prostori v sobani, postranskih sobah in v restavraciji so bili nagnečeno polni. Take veselice nobeno društvo v Ljubljani ne more spraviti vkup, na kar sme naš „Sokol“ ponosen biti. Več jutri.

— („Korzo“) v ljubljanskej zvezdi na pustni vtorek po polu dne je bil letos pri lepem solčnem vremenu, da si po blatu jako živ. Le to nij prav in bi se moralo prihodnjič odpraviti, da so tako zvani konfeti, s katerimi se pozdravlja občinstvo ometuje na ta dan, ko ima baje vsak privilegium hladen razum, pozabiti in razposajenosti uganjati, malo pošteti, premočnati, barvani in smrdljivi, tako da je mnogo obleke poškodovane in obrazi več nego čudno podoba dobivajo. Če pojde tako naprej, bodo pustniki kmalu uže po — blato segali. Sicer je pa res, da kdor tega neče, naj doma ostane. Vendar če policija kaj takega trpi in občinstvo ljubi, moglo bi se na decorum paziti.

— („Slovenska knjižnica“) Iz znanih in naravnih vzrokov nij mogoče v „Slov. Narodu“ kritike v prvem zvezku prinašati. Torej naj bode tu le citirano kar piše drug časnik namreč „Soča“ od 20. januarja. Ona pravi: „Leposlovni spisi so za vsak narod tako potrebni, tako važni, tako imenitni kakor strogo znanstvene knjige. Ogromnej večini čitajočega naroda lepoznavske stvari: pesni in povesti, novele in romani, vesele in žalostne igre, potopisni, zgodovinski in prirodopisni obrazi itd. celo bolj ugajajo, nego temeljito in korenito, toda „suhoparno“ pisane učene razprave. Ženskemu spolu, mladim ljudem, pa tudi odrastelim možem, katerim skrb

za ljubi vsakdanji kruh nij še zamorila vsega čuta do tega, kar je dobro, blago in lepo, so leposlovne knjige potrebno in jako priljubljeno berilo. A tudi tisti vzvišeni duhovi, ki se pečajo z visoko znanostjo, potrebujejo od časa do časa, kakor kmet nedeljskega počitka, tistih brezskrbnih trenutkov, da si v leposlovnih spisih skopljejo in okrepcajo svoj utrujeni duh.

— Kako imenitno se vsemu omikanemu svetu sploh zdi leposlovje, uže iz tega lahko posnemamo, da bi vsakemu človeku, ki se hoče mej izobražene ljudi šteti, hudo zamerili, ko bi vsaj v glavnih potezah ne poznal duhovitih del, katere so nam spisali slavní poeti vseh časov in vseh narodov, — ko bi o Puškinu in Lermontovem, o Göttheji in Schillerji, o Voltairji in Rousseau-vu, o Danteji in Petrarki, o Sheakspearji in Byronu vsaj kolikor toliko ne vedel govoriti. A nasproti nijmo toliko hudi nanj, če ne pozna vseh slavnih zgodovinarjev, geografov, prirodo- in natoroslovcev, juristov itd. tega ali onega naroda. Zadovoljni smo z vsakim, če je doma v svojej stroki, a odrekamo mu splošno izobraženost, če leposlovnih klasikov ne pozna. Naravno, da je zatorej vsacega naroda prva skrb ustvariti si leposlovno literaturo. Da, ogromnej večini izobraženih ljudij je „literatura“ — lepoznavsko slovstvo. Tako je tudi pri nas Slovincih. Kar imamo lepega dobrega, zrelega, klasičnega — poleg malih izjem — vse so nam ustvarili naši leposlovci. „Vrnimo se k literarnemu delu“, — ta klic se mi zdi, da se zdaj razlega po našej domovini. Število političnih časopisov se je skrčilo, a število leposlovnih novin pomnožilo. To je prav! Poleg „Zore“ smo dobili dolgo in teško pričakovani Stritarjev „Zvon“ in — Jurčičevo „Slovensko knjižnico“. Gospod Jurčič je sè svojo „Slovensko knjižnico“ pričel čisto novo podvzetje, ki je samo nekoliko Janežičevemu „Cvetji“ podobno. Samo nekoliko pravim. Janežič je hotel v prvej vrsti v svojem „Cvetji“ sloveniti klasične umotvore inih narodov, „Slovenska knjižnica“ ima namen, za leposlovno pripoveda joče berilo skrbeti, in sicer na tri načine. Prvič s tem, da bode prinašala izvirne slovenske povesti in romane, drugič s tem, da bode priobčevala zbrane novele naših znanih pripovednikov, ki so pisali za mnoge slovenske časopise, a svojih del zbranih še nijso izdali; tretjič s tem, da bode slo-

medved nij, poišče si prijatelje, koder ga ne prezirajo in tu pride naš fant v šolo zločinstva. Tu in tam je zmirom najti par nič ali slabo izgojenih ljudij, mej te se poda in mej temi si pridobivlja ta fant misli, principe in iz teh in v takej družbi dobljenih principov kuje si značaj in kakoršen značaj, taka dejanja mladega in starega moža, tako življenje. In če potem tak človek hodi pota zločinstva, če ta človek krade, kar je po njegovih principih prav naravno, če tak človek, ki nij nikdar priložnosti imel, srce si blažiti, divje strasti ukrotiti, ubija, kar po njegovej divjej krvi in divjej glavi nič nij neumnega, če je s kratka tak človek vse to storil po njegovem, po njegovih mislih pametnem državljanskem civilnem ali kazenskem ali kakim uže pravu ali katehizmu, kar vse si je sovražen od družbe izvan te družbe mej svojci v meso in krv vlil, potem pride človeška družba, država ter ga z velikansko svojo močjo prime in ven na plano pelje, kakor še pred kratkem, ter ga v veliko

veselje zijalastega, brezsrčnega ljudstva popne mej nebo in zemljo. Tam na vešalih z grdim obličjem bi imel biti tak mrtvec v znamenje pravice, kazni ali straha ali bog ve kaj še. Meni se močno zdi, da s tem človeška družba sama na ogled postavlja svoje gnjile bolečine in srce in možjani mi pravijo, da to nij pravično.

Vzel sem tu jeden primer iz življenja, jemal bi jih lahko še več in sto takih bi lahko navedel, posebno, če bi se podal v velika mesta in tam poiskal gnjezda zavrženosti, po katerih primerih bi lahko dokazal, da je človek prav za prav bestija, da ga le civilizacija ukroti in da mej 100 slučajev, mej sto lopov ¾, na račun slabe izgoje, društvene nemarnosti, neumnosti itd. pridejo in da bi iz marsikaterega teh kandidatov ječe in vešal postal v drugačnej izgoji, v drugačnem duševnem zraku pošten in koristen ud družbe.

Pa bodi tega primera dosta, pogledjmo rajše v kratkih potezah s kakim pravom, s

kako koristijo itd. se vešala delajo ter ljudje s smrtno kaznijo spravljajo s posebno pošto v oni svet in ako ne bi bolje bilo, ko bi te kazni ne bilo.

To so vprašanja, kojih teoretično rešenje je celo literaturo zgomadilo. V peresnem boji proti in za odpravljenje smrtnih kazni privleklo se je vse, kar je le količkaj pametnega razloga, na torišče, in hoj ta kriminalistov, filozofov in družih končal se je z zmago protivnikov smrtnih kazni, tako da nij več odpravljenje smrtnih kazni principijelno, ampak le še vprašanje časa, ki bode smrtno kazen dejansko odpravil, obesil na vislice.

Da se terjatvam po smrtni kazni dá lepša barva, potegne se sveto pismo za lase, to mora, če je uže ves spiritus pri hudiču, pomagati iz mlake. Navaja se: kdor krv preliva, s tistim se mora to — isto zgoditi. To nij nobeno opravičenje smrtnih kazni, ker zadene to tako vojaka kakor rabeljna. Pravi se tudi, da je smrt na vešalih za zločinca

venila najlepše povesti in romane iz tujih literatur. To je gotovo lep namen, vreden da ga podpiramo vsi, katerim je ležeče na tem, da se naši mladi ljudje iz domačih knjig učé, svojega lepega materinega jezika, ter si blaže svoje srce z domačimi umotvori. (Po nekaterih pohvalnih stavih o prvem zvezku piše „S.“ dalje :) Ko bi imele te vrstice kak drug namen nego opozoriti slovensko občinstvo na novo literarno početje, hotel bi nekatere posameznosti novega romana posebno poudarjati. Povedal bi, kaj mi posebno ugaja, kaj ne! A moj namen nij pisati kritike o novem romanu nego priporočati našim ljudem literarno podvzetje, ki je naše najboljše podpore vredno. A čuje se, da se nij premnogo naročnikov oglasilo. Škoda, velika škoda bi bila, ko bi morala „Slovenska knjižnica“, ki nam toliko lepega berila obeča, ponehati zaradi preslabe materialne podpore. Komur je mari naše beletristično slovstvo, ta ne zamudi seči po novem romanu, ta ne zamudi naročiti se na zbirko lepih povestij, katere ima izdavalatelj „Slovenske knjižnice“ za bodoče zvezke že pripravljene. Od nas naročnikov je odvisno, kako osodo bode imelo tako lepo pričeto novo literarno podvzetje.

— (Mestjan svojemu prijatelju na deželi) je pisal: Da, radostno si pohajkoval v prijaznej dolinici, ob potoku, hranečem obilo živalic, hitečem v večji dotok mirno tekoče Save. — Ob pobrežji večji vas, njive, obile senožeti, višje na obedve strani zelen gozd, na sredi vasi božji hram — farna cerkev — z visocim stolpom, v njem lepo ubrani zvonovi, katerih zvuk stoterno odmeva v ozkejši dolinici in tako milo pojó, — krasna narava v pomladanskem cvetju smehljajoča se pri vsakem koraku, zveži zdravi zrak z nebrojnimi pevkinjami — pticam. — Zavidam ti nedolžno idilično življenje. Ti rudečih lic, jaz v vednej skrbi za svoje zdravje zaradi škodljivega mestnega zraka. — A tudi ti nijsi več popolnem zadovoljen. Bil si ne previden in imel malo nezgodo. Da, kdor se predrzne zaradi moralčno zaostale in zane-marjene uprave občinske na svojo zastavo geslo: Borba za pravico in borba proti laži in krivici! zapisati, pretrpeti mora mnogo, tem bolj se odvisnega čuti. — Ljudje nijso vsi dobrega nepokvarjenega srca, zlasti — ne oni stoječi na nizkej stopinji omike. — Bil bi se strogo le svojega posla držal, in v pro-

stih urah izključljivo prosto naravo občudoval, nezgoda bi bila izostala. Nikakor ti pak ne sme biti to v izpodbujo malomarnosti. Vsacega državljana, bodi si katerega koli stanú, sveta dolžnost je, pripomoči z besedo in dejanjem k poboljšanju socialnega in političnega življenja. Naš slovenski narod obdaja mnogo krutih sovražnikov, vsakateri vojnik mora neprestano čuvati dom. Čul sem o tvojih nasprotnikih, katerih jeden je iz koristlovja v nasprotnem narodnem taboru — sicer nevreden člen nobene poštene stranke — in da vedno hrepeni ti škoditi, a v veliko zado- stenje mi je, da te je njegova nevednost v organizaciji tebi predpostavljenih uradov večje nezgode obvarovala. Tudi mi je vest došla, da svečeništvu nijsi nič kaj po volji, ker si poskušal ljud na pot narodne samosvesti vpeljati, ne da bi prvemu nasprotoval. Srce tvoje mora krvaveti tem bolj, ker vidiš svoje prizadevanje, v občini pomirjenje doseči — brezuspešno, in tvoje plemenito mišljenje poznano. — Trpi! Čas celi vse srčne bolečine. Doba nij več daleč, ko bodo merodajni narodni krogi sporazumeli se, ko bode namesto prepira se povsodi zaželeni mir naselil v splošno narodno korist, sosebno v korist zelo zavrženih socialnih razmer. Vsaj skleneni mir v zahodu, in zmaga zjedinjene stranke v vzhodu drage nam domovine nam mora biti porok za to! — Potem pa bodeš zopet šetal ob šumečem potoku, zrel tija v krasno naravo — in neprestano — idilično življenje.

Razne vesti.

* (Tegetthofov spominek.) V Mariboru sestavljal se je takoj po smrti zmagovalca pri Lissi, nekovi komite, da bi napravil spominek za Tegetthofa. Komite name-rava kolosalno prsno podobo junaka napraviti. Proti temu pak se sedaj čuje govorica, da, ker je komiteju za to svrhu razpoloženi prostor največji v Mariboru bi se na tacem prostoru spominek popolnem zgubil. Komite posvetuje se v tem vprašanji, če bi ne bilo pripravno, da bi se postavil spominek v celej podobi. V tej zadevi posvetuje se imenovani komite z dunajskim Tegetthof komitejem.

* (Povodenj.) Voda v Pešti se je odtekla, ker je led odplaval in ne zapira odtoka več. V Schönebeku pri Magdeburgu je voda naredila za 300.000 tolarjev škode in nij pričakovati, da bi pred 14 dnevi odtekla.

Poslano.

Od Sore. Zadnje dni pretečeniga leta sim zvedil za gotovo od ene pomote, ktera se je sgodila is enim dopisom pod Naslovom Poslano. tiskano v slovenski Narod listu stev. 90. 22. Aprila lanskiga leta, in želim to pomoto po svoji dolžnosti popraviti.

Okoli sred Aprila l. leta mi je bil sgorej omeneni list v podpis poslan, prebravši prvi stavk ga podpisem is namena da bi se županova čast pred postavno gosposko rešila. drugi stavk pa kateri se piše od srenjske volitve v medvodah 9. Marca in kter se posebno super Gospod župnika P. vsdiguje je prišel skos pomoto v moj podpis; zakaj tista volilna komisija 9. Marca je bila pred mojim prihodom ustanovljena in dalej se nisim dosti menil koko je svojo nalogo isverševala; kir jest sim ta dan bol is drugim vpravkam v županova hisa prišel koker zavol volitve, namreč zavol šolskih opravil ktere so se po končani volitvi isveršile.

Obžalvanja vredno je tako javno zaničvanje super duhovniga pastirja sploh, posebno pa še super č. G. župnika P. ker vsak farman dobro ve da so Gospod župnik P. od kar na zori duhovno pastirstvu vladajo časti in hvale vredni, ker so že veliko lepih naprav isveršili.

blagovolite slavno vredništvu sprejeti ta popravek v slovenski narod list na Sori dne 24. Svečana 1876.

Gregor Strekel
srejski odbornik

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezní, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicín in stroškov; zdravi vse bolezni v želodu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre-bavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žla, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, omožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in pre-bavljenje; posebno se priporoča za dojenca in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriče- ali zdravilnih, brez vsake medicíne, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pra-vega profesorja medicíne na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, M. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle- smart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih na- pravi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in žolci, dalje pri sesalnih in obstinirnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženji v sečni cevi, zaprtji, pri bolehnem bolenji v obistih i mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs- nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenji v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogih učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletno nevarnostne prikazni, trebušnih bolezní, zaprtja, boje čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vsakega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka. Ikušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vs. stransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uža bolehal 8 tednov za straš- nini bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry po- polnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spričevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalesscière ozdravila me je popolnem strašnih žledodnih in čutnicnih bolezní, katere so me deset let mučile.

(Gospa) Armada Prevost, posestnica.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V plehaatih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr. 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun- tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalesscière-Biscuiten v puščah in Revalesscière- Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu vs 120 tas 10 gl. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wall- fischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja du- najska hiša na vse kraje po poštnih agencijah ali posetjih. V Ljubljani Ed. Wahr, J. Svoboda, lekar pri „Zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Pro- damu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (335)

Štev. 1227.

Natečaj

za službo kancelijskega oficijala oziroma kancelijskega azistenta pri deželnem odboru.

Pri pomočni pisarni deželnega odbora se bode oddala služba oficijala z letno plačo 700 gl. in s pravico do 6 petletnic po 50 gld. po za- dovolilno dosluženih vsakih 5 letih, — oziroma služba kancelijskega azistenta z letno plačo 500 gld. in s pravico do 6 petletnic po 50 gl. Petletnice se v pokojnino ne vštevajo.

Prošnjiki za katero teh služeb morajo biti polnoletni in avstrijski državljane, neoma-

dobrota, ki je po zločinu boga razžalil in pravi blagor mu mora biti, da zamore bogu uže na tem svetu nekaj dolga poplačati. To se pravi boga antropomorfizirati. Bog ne sodi po naših človeških merilih in vredbah; bogu je neki več veselja nad jedno zgrevano dušo, nego nad 99 pravičnimi.

Deva se tudi dalje to opravičevanje smrtne kazni, da smrtno kazen terja razžaljen pravni čut národa za etično poplačilo. Ne obeša se zaradi tega, da zločinec, da drugi zločinstva ne storijo več, ampak zaradi tega, da se po- stave izpeljujejo, ali za to, ker se je pravni red iritiral. S tem je dokazano, da se imajo zakoni izpeljevati, ali o pravu te kazni nij nič dokazano. In razžaljen čut národa terja smrtno kazen? So divji národi, ki so z mrzen- jem na olikane Evropejce gledali, ko so sli- šali o njih smrtnem kaznovanji in je národa na svetu, v kojem se za posel rabeljna člo- vek ne najde.

(Konec prih.)

deževanega življenja in čistega značaja, ter imajo povedati, ali so si s katerim deželnim uradnikom v rodu ali v svaštvu in v katerim členu.

Dalje imajo prošniki dokazati, da so vsaj nižjo gimnazijo ali nižjo realko dobro izdelali in da so slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisanju popolnem zmožni, kakor tudi, da so v pisarničnih opravilih dobro izurjeni in kaj je njih dosedanje opravilo. Posebno se zahteva lep in razložen rokopis, — izurjenost v stenografiji pa daje — pri drugih enakih lastnostih — posebno prednost. — Opomni se pa tudi, da veljajo za deželne uradnike glede pokojnine in preskrbljenosti iste postave, kakor za uradnike v cesarskih službah, in da se njim pri prestopu v pokojni stan vsteva veljavni čas cesarske službe.

Prošnje za to službo s potrebnimi dokazi naj pošljejo uradniki v javnih službah s popisom dosedanje službe in službenih sposobnosti — po svojem predstojništvu, drugi pa naravnost in sicer do

31. marca l. 1876.

na deželni odbor kranjski.

(53—2)

V Ljubljani 24. februarja l. 1876.

Tužba.

29. februarja:

Pri **Nienz**: Grof Pač iz Ponoviča. — Jeraj iz Gorenjskega. — Wakonig iz Luttje. — Gazay iz Volenjskega. — Den iz Mokronoga.

Pri **Malič**: pl. Savinscheg iz Dunaja. — Urbančič iz Dvora. — bar. Apfalterm od Sv. Križa. —

Umrli v Ljubljani

od 25. do 28. febr.:

Franjo Cerovšek, 24 l., za jetiko. — Alojzija Suhadobnik, 8 mes., dete zidarja za božjastjo. — Franja Bajec, 36 l., v bolnici za jetiko. — Franjo Potokar, 14 l., sin kondukterja za jetiko. — Marija Halan, 61 l., za jetiko. — Adolf Treo, 34 l., v bolnici za jetiko. — Tomaž Roseger, 43 l., v prisilnej delavnici, za jetiko. — Anton Samasa, 5 l., dete zvonarja za božjastjo. — Mihael Baumgartner, 91 l., v bolnici vsled starosti. — Andrej Andoč, 67 l., v bolnici za črevlnim katarom. — Teresija Majar, 61 l., v bolnici za jetiko. — Josip Francescotti, 15 l., samoumor.

1. „Doktor Zober“, originalen slovenski roman od J. Jurčiča. Cena 60 kr.
2. „Kaličinske povesti“ od Bret Harte-a. Cena 50 kr.

Slovenske knjige.

V „narodnej tiskarni“ se dobé in morejo tudi po poštnem povzeji naročiti najnovejše slovenske knjige:

Kdor išče službo, ali pa katero oddaja, posreduje prodati, kupiti, ali kako gospodarstvo, ali kako trgovino razglasiti misli, sploh pa, kdor potrebuje sveta zaradi naznaniti v časopisih, naj se obrne **zaupljivo** na amoncen ekspedico **G. L. Daube-a & Co.** (404-10) na Dunaji I. Singelstrasse 6.

Domberger iz Dunaja. — Grosberno iz Prage. — Altman iz Brežic. — pl. Gutmansthal iz Trsta. — Walter iz Velike vasi. — Pri **Zamoret**: Popravie iz Ljubljane. — Stadler iz Prage.

Dunajska borza 1. marca.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovnih	68	gl.	—	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72	„	75	„
1860 drž. posojilo	111	„	50	„
Akcijske narodne banke	884	„	—	„
Kreditne akcije	176	„	—	„
London	114	„	50	„
Napol.	9	„	17	„
C. k. cekini	5	„	39 1/2	„
Srebro	102	„	30	„

Dorško olje iz sale kitovih jeter,

iz Borgena na Norveškem;

rumeno 1 steklenica 60 kr.;
nepremočljivo brez okusa in duha 1 steklenica 80 kr.;
s ščepnim jodirom 1 steklenica 1 gold.
Da se ponarejevanju izogne vtisneno bode moje ime na vsakej steklenici.

Gabriel Piccoli,

lekar, na dunajski cesti v Ljubljani.

Slovenske

lepoznanske knjige.

V založbi „Narodne tiskarne“ v Ljubljani so izšle in se morejo dobiti sledeče slovenske knjige:

A. Romani in povesti:

1. **Erazem Tatenbah.** Izvirna povest, spisal J. Jurčič, velja 50 kr.
2. **Meta Holdenis.** Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik 50 kr.
3. **Kantorčica.** Roman s pogorskega zakotja. Češki spisala Karlina Světlá; poslovenil Franjo Tomšič, velja 50 kr.
4. **Prvi poljub.** Novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji. Novela, spisal J. Skalec, velja 25 kr.
5. **Kazen.** Novela, francoski spisal H. Rivière, poslovenil Davorin Hostnik. — **Cerkev in država v Ameriki.** Francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik, velja 25 kr.

B. Listki v zvezkih:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, sp. Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstivo z grozdem na Ruskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čigava bode? Novelica, sp. J. Ogrinec. Velja 25 kr.
IV. zvezek, ki obsega: Lepi dnevi. Sp. Paulus. — Plašč. Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesnj. Spisal prof. dr. Krek. Velja 25 kr.

Kdor hoče katero koli teh knjig dobiti, naj piše „Narodnej tiskarni“ in jih dobi po poštnem povzetju. Vse skup se dajo za znižano ceno 2 gold.

Dobrodelni bazar!

Pod tem naslovom

Prve dunajske fabrike za perilo

Dunaj, Kölnherhofgasse 4.

Dunaj, Kölnherhofgasse 4.

Srajca za dame
namesto gl. 2, le gl. 1.

Srajca za gospode
namesto gl. 2, le gl. 1.

perila za gospode, gospe in otroke, platna in prtov za mize itd.;

zaradi večstranskih naročil, sklenila je fabrika neko večjo prodano tkalnico pridobiti si po prav ugodnimi pogoji, ter jej mogoče, v prihodnje sledeče cene

na polovico izdelalne cene nastavit.

Namesto dva samo jeden goldinar!

prej	sedaj	prej	sedaj
12 ang. batistnih robcev z barvanim robom obrobljene	gl. 2, gl. 1.—	6 parov finih angleških manšet modernejšje facone	gl. 4, gl. 2.—
1 shirting-srajca za gospode z gladkimi ali nabranimi prsi	„ 2, „ 1.—	1 fino štikana srajca za dame z najlepšo upravo	„ 4, „ 2.—
1 stanovitno barvana srajca s perkala, naj-novejše šege	„ 2, „ 1.—	1 eleg. francoski korset z lepo štikarijo	„ 4, „ 2.—
1 angl. trikot-jopica ali hlače bela in barvasta	„ 2, „ 1.—	1 fina spodnja kika za dame z izvrstnim lišpom	„ 4, „ 2.—
6 elegantnih batistnih robcev z barvanim robom obrobljene	„ 2, „ 1.—	1 hlače za dame iz najboljšega vrvčastega barhenta, gladke in lepo okinčane	gl. 1, 1.25, 1.50.
6 trojnih zavratnikov, najnovejše oblike	„ 2, „ 1.—	1 kika iz najboljšega vrvčastega barhenta, gladko in lepo olišpana	gl. 1.80, 2 in 2.50.
1 prepletana srajca za dame z najboljšega shirtinga	„ 2, „ 1.—	1 korset iz barhenta, najboljši vrvčasti barhent, gladek in lepo olišpan	gl. 1.25, 1.50 in 2.
1 elegantne hlače za dame z robnim lišpom	„ 2, „ 1.—	1 srajca za gospode rumburskega platna, gladka ali gubana, najfinejša	gl. 2.50, 3, 3.50 in 4.
1 fini ponočni korset najboljšje bire s shirting-robcom	„ 2, „ 1.—	1 srajca za gospode rumburskega platna, fantazijska in štikana, najfinejša	gl. 3.50, 4, 4.50 in 5.
6 finih platnenih robcev, garantirane, da so iz pravega platna	„ 2, „ 1.—	1 srajca za dame iz pravega platna, gladka in fantazijska, najfinejša	gl. 1.50, 2, 2.50 in 3.
1 platnene spodnje hlače za gospode	„ 2, „ 1.—	1 srajca za dame iz pravega platna, štikana, najfinejša	gl. 2.50, 3, 3.50 in 4.
1 fina barvasta kretion-srajca, garantirana za pravobarveno	„ 3, „ 1.50	1 kos 30 valov vrvčastega barhenta, najfinejši	gl. 7.50, 8, 9, 10 in 11.
1 bela srajca za gospode z gladkimi trojnimi prsi	„ 3, „ 1.50	6 kosov 3/4 šir. rjuhe brez šiva	gl. 9 in 10.
1 bogato olišpana srajca za dame najboljšje vrste	„ 3, „ 1.50	6 kosov 3/4 šir. rjuhe brez šiva, pravo platno, najfinejša	gl. 14.50, 15.50 in 16.50.
1 fino štikane hlače za dame prav elegantno narejene	„ 3, „ 1.50	za 6 oseb prtice na mizo iz dvojtkanine in damasta	gl. 3, 3.50, 4, 4.50 in 5.
1 shirting spodnja kika za dame najboljšje naprave	„ 3, „ 1.50	za 12 oseb prtice na mizo iz dvojtkanine in damasta	gl. 8.50, 10, 11, 12 in 14.
1 spodnje hlače za gospode iz pravega rumburskega platna	„ 3, „ 1.50	1 kos 30 valov 3/4 šir. domačega platna	gl. 6.50, 7.50 in 8.
1 angl. eksford-srajca najnovejše šege, garantirana za pravo	„ 4, „ 2.—	1 kos 46 valov 3/4 šir. kreas platna	gl. 16, 17, 18 in 18.50.
1 srajca za gospode iz pravega rumburskega platna z lepo nabranimi prsi	„ 4, „ 2.—	1 kos 50 valov 3/4 šir. irlandskega in holendskega platna	gl. 20, 22, 23, 25 in 26.
1 fino štikana srajca za bal, ročna štikarija, najnovejše šege	„ 4, „ 2.—	1 kos 54 valov 3/4 šir. rumburskega platna	gl. 24, 25, 26, 28, 30, 32 in 36.
		12 komadov brisavk iz dvojtkanine in damasta	gl. 3.25, 3.75, 4.50, 5, 5.50 in 6.

Naslov: Prva dunajska fabrika za perilo, Dunaj, Kölnherhofgasse 4, Dunaj.

Naročila proti pošiljanju novcev ali pa proti poštnem povzetju.

(16—9)